

Құрылтайшы:

ХАЛЫҚАРАЛЫҚ ҚАЗАҚСТАН КРИМИНОЛОГИЯЛЫҚ КЛУБЫ

Учредитель:

МЕЖДУНАРОДНЫЙ КАЗАХСТАНСКИЙ КРИМИНОЛОГИЧЕСКИЙ КЛУБ

Founder:

INTERNATIONAL KAZAKHSTAN CRIMINOLOGY CLUB

ҚАЗАҚСТАННЫҢ ФЫЛЫМЫ МЕН ӨМІРІ НАУКА И ЖИЗНЬ КАЗАХСТАНА SCIENCE AND LIFE OF KAZAKHSTAN

**№5/2
2020**

ХАЛЫҚАРАЛЫҚ ФЫЛЫМИ ЖУРНАЛ
МЕЖДУНАРОДНЫЙ НАУЧНЫЙ ЖУРНАЛ
INTERNATIONAL SCIENCE JOURNAL

Бас редактор – **Алауханов Е.О.** «Қазақстанның еңбек сіңірген қайраткері», заң
ғылымдарының докторы, профессор

Главный редактор – **Алауханов Е.О.** «Заслуженный деятель Казахстана», доктор
юридических наук, профессор

Editor-in-chief – **Alaukhanov Ye.O.** «Honored Worker of the Republic of Kazakhstan», doctor
of Law Sciences, professor

Серикова О.С., Аманжолова А.Н.	
ПАТРИОТИЧЕСКОЕ ВОСПИТАНИЕ ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	251
Серікова О.С.	
МЕКТЕПАЛДЫ БАЛАЛАРЫН ЖАЗУҒА ҮЙРЕТУДІН ӘДІСТЕРІ	256
Симұқанова Г.С.	
ЖАҢАНДАУ ТҰСЫНДАҒЫ ЗАМАНАУИ БІЛІМ БЕРУ – МӘДЕНИЕТ ДАМУЫНЫҢ ӨЗЕГІ	260
Сурanchиева З.Т.	
ПЕДАГОГИКАЛЫҚ БАҒЫТТА БІЛІМ АЛАТЫН СТЕДЕНТТЕРГЕ ДИСКРЕТТИ МАТЕМАТИКАНЫ ОҚЫТУДЫҢ ТЕОРИЯЛЫҚ НЕГІЗДЕРІ	265
Сыдықова Б.Т., Нұрахметқызы А.	
МЕКТЕП ЖАСЫНА ДЕЙІНГІ БАЛАНЫҢ ЖЕКЕ ТҰЛҒАСЫН ҚАЛЫПТАСТЫРУДАҒЫ ОЙЫННЫҢ МАҢЫЗЫ	269
Тасуов Б., Ниетбаева Н.А.	
ОҚУШЫЛАРҒА ҚОСЫМША БІЛІМ БЕРУ ЖҮЙЕСІНДЕ ОБЪЕКТІЛІ-БАҒЫТТАЛҒАН ПРОГРАММАЛАУДЫ ОҚЫТУ	273
Tleubergenova M., Kubieva V.	
SOPMETENCE DEVELOPMENT FOR FUTURE EDUCATORS	277
Төлебаев Б.Т., Нұралиева А.Ж.	
ПЕДАГОГИКАЛЫҚ ТЕХНОЛОГИЯЛАРДЫ ПАЙДАЛАНУ НЕГІЗІНДЕ ЖАСӘСПІРІМДЕРДЕ САЛАУАТТЫ ӨМІР САЛТЫН ҚАЛЫПТАСТЫРУ	282
Уайсова Г.И., Тазабекова А.С.	
БАСТАУЫШ СЫНЫПТА ҚАЗАҚ ТІЛІН ОҚЫТУ ӘДІСТЕМЕСІНІҢ ДАМУЫ (1990 –2018 жж.)	286
Умбеталиева А., Дүйсенова Л.	
ҚАЗІРГІ ТАҢДА ҚАЗАҚСТАНДЫҚ ЖАСТАРДЫ ҚҰҚЫҚТЫҚ ТӘРБИЕЛЕУ	291
Утегенова Б.М., Баймұхамбетова Б.Ш.	
ИНСТИТУЦИОНАЛЬНАЯ ПЕРЕЗАГРУЗКА СИСТЕМЫ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ПОДГОТОВКИ БУДУЩИХ ПЕДАГОГОВ-ПСИХОЛОГОВ	294
Утеуова А.Б., Садыкова А.К.	
БОЛАШАҚ ПЕДАГОГТАРДЫҢ ЛИНГВОКОММУНИКАТИВТІК ҚҰЗЫРЕТТІЛІГІН ҚАЛЫПТАСТЫРУДЫҢ МАЗМУНЫ МЕН ҚҰРЫЛЫМЫ	299
Утешкалиева А.М., Амангалиева Р.К.	
ИСПОЛЬЗОВАНИЕ СОВРЕМЕННЫХ ФОРМ И МЕТОДИК НА УРОКАХ РУССКОГО ЯЗЫКА НА ЭТАПЕ ПЕРЕХОДА НА ОБНОВЛЕННОЕ СОДЕРЖАНИЕ ОБРАЗОВАНИЯ В НАЧАЛЬНЫХ КЛАССАХ	304
Утешкалиева А.М., Таймуразина Л.С.	
ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ УСЛОВИЯ РАЗВИТИЯ ИСЛЕДОВАТЕЛЬСКИХ СПОСОБНОСТЕЙ В НАЧАЛЬНОЙ ШКОЛЕ	308
Чукоров А.Е., Жалғасова А.А.	
БОЛАШАҚ МАМАНДАРДЫ ДАЙЫНДАУ ҮРДІСІНДЕ АРАЛАС ОҚЫТУДЫ ҚОЛДАНУДЫҢ ЕРЕКШЕЛІКТЕРІ	312
Чукоров А.Е., Қойшығулова Л.Е.	
ЖОО-ДА СТУДЕНТТЕРДІ ЖОБАЛАУ ІС-ӘРЕКЕТІНЕ ДАЙЫНДАУДЫҢ ЕРЕКШЕЛІКТЕРІ	317
Шегенова З.К.	
ОҚУШЫЛАРДЫҢ БОЙЫНДА ТАРИХИ ОЙЛАУДЫ ҚАЛЫПТАСТЫРУДЫҢ МӘСЕЛЕЛЕРИ	321
Шұғаева Г.Қ., Қенжебаева Н.Е.	
МҰҒАЛІМНІҢ МАҢЫЗДЫ САПАСЫ РЕТИНДЕ ПЕДАГОГИКАЛЫҚ ТОЛЕРАНТТЫЛЫҚТЫҢ ПСИХОЛОГИЯЛЫҚ МАЗМУНЫ	324

ФИЛОЛОГИЯ ҒЫЛЫМЫ – ФИЛОЛОГИЧЕСКАЯ НАУКА – PHILOGICAL SCIENCE

Абенова А.Н.	
COMMUNICATIVE METHOD OF FORMING THE PHONETIC COMPETENCE IN A FOREIGN LANGUAGE AT THE SECONDARY SCHOOLS	329
Айтбенбетова А.Қ., Зиноллаева А.Қ.	
ҚАЗАҚ ТІЛІНДЕГІ КІРМЕ СӘЗДЕР СӘЗДЕРДІН ОРФОГРАММАЛАНЫ	333
Әділханова Ж.С., Үйдірысова Г.А.	
С.СЕЙІТОВ АБАЙ ЖӘНЕ ТУЫСҚАН ЕЛДЕР ӘДЕБІЕТІ ЖАЙЫНДА	337
Болатова Г.Ж., Мұхаметқали А.А.	
БАҚЫТЖАН МОМЫШҰЛЫ ШЫҒАРМАШЫЛЫҒЫНЫҢ ЗЕРТХАНАСЫ	342
Исакова С.С., Адилбаева Ұ.Б.	
КӘСІБІ БІЛІМНІҢ КОНЦЕПТУАЛДАНУ ЖӘНЕ КАТЕГОРИЗАЦИЯЛАНУ ЕРЕКШЕЛІКТЕРІ	347

Болатова Гүлжан Жамбыловна,

Ф.ғ.д., оқытушысы,

Әл-Фараби атындағы Қазақ ұлттық университеті,

Алматы қ., Қазақстан,

E-mail: bolatova_gulzhan@mail.ru

Мұхаметқали Аида Аялбергенқызы,

6М021400 – Әдебиеттану мамандығының 2-курс магистранты,

Әл-Фараби атындағы Қазақ ұлттық университеті,

Алматы қ., Қазақстан,

E-mail: aida_muhametkali@mail.ru

БАҚЫТЖАН МОМЫШҰЛЫ ШЫҒАРМАШЫЛЫҒЫНЫҢ ЗЕРТХАНАСЫ

Түйіндеме. Мақалада қазіргі қазақ әдебиетінде өзіндік орны бар жазушы Бақытжан Момышұлының шығармашылық зертханасы жан-жақты сөз бола отырып, қаламгер романдарының көркемдік ерекшеліктері жан-жақты талданған.

Тірек сөздер: диалог, роман, архетип, мифология, миф.

Аннотация. В данной статье рассматривается творческая лаборатория писателя Бахытжана Момышулы, занимающего своеобразное место в казахской литературе, а так же проводится литературоведческий анализ художественной выразительности его романов.

Ключевые слова: диалог, роман, архетип, мифология, миф.

Abstract. This article examines the creative laboratory of the writer Bakhytzhan Momyshuly, who occupies a peculiar place in Kazakh literature, and also conducts a literary analysis of the artistic expressiveness of his novels.

Keywords: dialogue, novel, archetype, mythology, myth.

Суреткер Бақытжан Момышұлы адамзат қоғамына сабак болар кешегі тарих пен бүгінгі кезеңнің мәселелерін интерпретациялауды сұрақ-жауап ретінде нақты мәліметтерге құрған. Адамзаттың санасын сілкіп, оның ішкі өміріне өзгеріс әкелетін жаңа қоғамдағы психологиялық құбылыстар роман мәтініндегі жаңа мазмұн мен жаңа пішіннің өмірге келуіне себеп болған. Шығармашылық жолын аудармашылықтан бастаған жазушы Ш.Мұртазаның «Табылған теңіз», «Бұлтсыз күнгі наизағай» повестерін, Ж.Молдагалиевтің, Д.Досжановтың, О.Бекеевтің, Қ.Найманбаевтың, Б.Бодаубаевтың, Б.Тоғысбаевтың, Ш.Шаваевтың, М.Айымбетовтың, К.Тоқаевтың, т.б. жазушылардың шығармаларын асқан шеберлікпен, сәтті аударған. Бірнеше әңгіме, повесть, романдар жинақтары жарық қөрген қаламгердің қаламынан туған «Добрые мосты», «Раскаленные камни», «Прозрачные льдины», «Тихие голоса», «Я еще ребенок», «Когда ты рядом», «Мен әлі сәбимін», «Восхождение к отцу», «Дети-Великаны», «Жанымның жарық жұлдызы», «Во имя отца», «Звезда брата», «Турксеб – земля полководца», «Сыновья Великого Волка», «В поиске света», «Путь Огненного Орла», «Сердце Волка», «Орда алая и Мечеть белая», «Преломление Света» сияқты кітаптары қалың оқырман қауымнан, сыншылардан жоғары бағасын алып, әдебиеттің алтын қорына қосылған көркем дүниелер. Оның прозалық шығармаларын адам тағдырына деген сүйіспеншілік пен өмірге құш-

тарлықтың асқақ үлгісі ерекшелендіріп тұратын. Ол көне түркілік бастауларға дең қойып, ұлттық танымды, көркемдік қалыпты дамытуға бар жазушылық талантты мен құллі күш-қуатын жұмсады. Қазақстан Жазушылар одағы сыйлығының лауреаты. Бірнеше мәрте Қазақстан Жазушылар одағы басқармасының мүшесі болып сайланған. Медальдармен, «Құрмет» орденімен марапатталған.

ХХ ғасыр соңындағы әдебиетті зерттеу мәселелері төңірегіндегі еңбектерге сүйенсек, көркем прозада кеңінен көрініп жүрген бірден-бір көркемдік категория-диалог екен. Бұл жайт кейіпкердің ішкі жан дүниесіндегі ой-толғамдарды тебіреністерді тереңнен толғап, талдаудан гөрі бүгінгі уақыт талап етіп отырған көкейкесті тақырып жөнінде «тірі тілдесу», жанды сөз қозғау әлдеқайда маңызды екендігін көрсетеді. Қазіргі философиялық-эстетикалық ойда кеңінен көрініп жүрген постмодернизм бағытының өкілдері баса мән беретін диалог Бақытжан Момышұлы романында зор рөл атқарған. Бүгінгі күн ұрпақтарының кешегі тарихты жаңаша түсіндіруге талпыныс жасауы-жазушының жаңаша тәсіл қолдануына мәжбур етеді. Сондықтан да мұнда автортек жазушыға емес, ұлт тарихы мен үшқан үядағы тәрбиеден тамыр алған, халқының бүкіл бет-бейнесін бала кезінен көңіліне тоқып өскен өрелі өнерпаз болғандықтан өзі оқырманға ұсынып отырған кезең шындығын елден естігені бойынша емес, өзі көріп, сезінген, куә болған кейіп-

кер ретінде біліп, баяндайды. Осы мақсатты көзденеген жазушы Бақытжан Момышұлы романында әр дәүірдің өз диалогы бар екенін, ол сол кезеңнің ойлау мен сөйлеу әдебін әсерлі жеткізген әдеби тәсіл-диалогқа көркемдік жауапкершілік міндет жүктеген. Әйткені, осы шақпен ойлап, сол мезеттің (кезеңнің) мәселесін қозғайтын көркем диалогтың алдыңғы қатарға шығуы-қазіргі қоғам мен сананы бутіндей өзгертіп жатқан жаңа уақыт сезін дер кезінде айтып қалу қамы. Мұны заңды құбылыс деп қараған жөн. [Қазиқанова А.К.]

Бақытжан Момышұлының «Восхождение к отцу» кітабындағы Бауыржан Момышұлының парызы туралы айтқан ойлары оқырманды жаңдунесіне әр қырынан үңілдіреді. Батырдың тұлғасын жан-жақты түсінуге мүмкіндік береді. Бұл кісінің бойында қазақтың әйгілі үш биінің даналығы бас қосқандай сезіліп тұратын. Өмір тәжірибесінен алған сабактарының кеңінен ұшырасуы, қазақтың сұңғыла би-шешендеріндей терең философиялық ойлары, энциклопедиялық ұлаңғайыр білімі түгел баурап әкетеді. Батырдың өмірде ұстанған принциптерін: «Намысты нанға сатпа», «Тексізден тезек артық, Арсыздан айуан артық», «Именіп жүріп көрген иғіліктен қарсыласып жүріп көрген бейнет артық», «Өмір үшін өлгенше күрес», «Ел үшін аянаңба-ерлігіце сын, жұрт үшін аяна-жігітіце сын», «Өтіріктің балын жұтып тірі жүргенше, шындықтың уын ішіп өлген артық»... деген деген эстетикалық тереңтамырылы пайымдарынан байқауға болады болады. «Мен-дайтін Бауыржан, -өмір бойы парызы сезіміне бой алдырып, жалғыз соған ғана бағынып келдім. Халық менен парызымын өтеуді талап етпесе де, мен тек қана өз халқыма берешек екенмін. Мойнымда өтелмеген парызыым баршылық болып шықты. Бұл парызысы мен өзімді адаммын деген айта алмас едім... Парыздан күшті күш жоқ. Парыздан берік қалқан жоқ. Парыздан әзізік сезім жоқ. Парыздан қасиетті әулие жоқ. Парыздан қорқынышты жаза жоқ. Парыздан жарқын жарық жоқ. Парыздан өткір тіл жоқ, «Парызызың даңқ тұл. Ондай бишара даңқ атақұмар даңғойлар үшін тәтті. Ал ар-намыс адамы үшін ол әрқашан ауыр да азапқа толы». Ол өз өмірінің әр сағаты нәтижесін күнде қорытындылып отыруға құштартұғын. Оның осы түрғыдағы көзқарасы даңышпан Абайдың: «Егер де есті кіслердің қатарында болғын келсе, күнінде бір, ең болмаса айында бір өзіңнен өзіңнен есеп ал. Сол өзіңнен есеп алғаннан бергі өмірді қалай өткіздің екен, не білімге... не дүниеге жарымды күнінді өзің өкінбестей қылықпен өткізіпсің? Жоқ болмаса, не қылып өткізгендің өзің де білмей қалыптың?» [Ұсынылатын библиографиялық көрсеткіш Кеңес Одағының Батыры./Петропавл, 2010] – деген жолдардан батырдың Отан алдындағы парызының маңыздылығын айқындаіп тусу үшін Бақытжанның шеберлігі байқалады.

Бақытжан Момышұлы патриоттық сезім

адамға генетика арқылы беріледі, бірақ оған күтім мен қамқорлық, тәрбие қажет деп атайды. Бақытжан Момышұлы үлттына деген құрметті патриотизммен тығыз байланысты қарастырады, нағыз патриоттар өзінен бұрын Отанының қамын көбірек ойлады. Шынайы патриот қазақ жүртіның мәңгі тәуелсіз өмір сүріп, гүлдене беруі үшін өзінің саналы өмірін сарп етуге даяр адамдар екенін жазады.

Ендігі кезекте «Сыновья великого волка» атты романын қарастырсақ, бұл романға арқа болған сюжеттік-композициялық желілердегі қақтығыстар еліміздегі ұлы тұлғалар төңірегіндегі жаңаша жазылған тарихнамалық-дерекнамалық деректі тұжырымдары негізінде жазылғандырымен ерекшеленеді. Бақытжан Момышұлының романтикалық стилінің басты ерекшелігінің бірде мифологиялық және эстетикалық бастаулардың бірлігінде жатыр. Жазушы романтизмінің бастауы – көне түркілік эпикалық дәстүр. Момышұлы шығармаларындағы мифопоэтикалық архетиптерді қарастыру қазақ прозасының романтикалық стилді бағамдауға мүмкіндік береді. Неоромантизм романтизммен тақырыбы мен сарыны жағынан да, жалпы принциптері мен поэтикасы жағынан да тығыз байланысты. Олар: пендешілік пен қүйік тірлікке, тоғышарлыққа қарсы шығу, болмысқа қанағаттанбау, өз ортасына қарсы шыққан романтикалық кейіпкер, иррационалды дүниеге назар аудару, гротеск пен фантастикаға, мифологияға деген ықылас, жаңа көркемдік тәсілдерге бейімділік, т.б.

Архетип арқылы заттық болмыстың символикасын айқындауға болады. Әдеби архетип – фольклорлық және әдеби шығармалардағы жиі қайталанатын бейнелер, сюжеттер, мотивтер. Ол сыртқы өзгерістерге ұшырауға бейіл болғанымен, тұрақты, ғасырлар бойы қалыптасқан мазмұндық мәнін, құндылығын жоғалтпайды. Архетиптердің әдеби туындылардағы көркемдік қызметі – қазіргі зерттеушілердің жіті назарындағы өзекті мәселе. К.Г. Юнг пайымдауынша, архетип бейнелер (алғашқы бейнелер), прагматикалар «ұжымдық байсаналықтың» жемісі ретінде ғасырлар бойы адам өмірінде маңызды орын алып, мифологияда, дінде, философияда қолданыс тапты. Көптеген әдеби образдар, мотивтер белгілі бір архетиптік бастаудан нәр алады да, концептуалдық түрліде оны жаңа мазмұнмен байтады.

Архетип түрлері онға жуық болса, солардан туындытын бейнелер көптеп санамаланады. Негізгі архетиптер: орел (бүркіт), волк (бөрі), солнце (күн) және т.с.с. Мәселен, көк бөрі – тірі табиғаттың күшті, айлалы, айбарлы өкілі, бұл тұста әлдебір бескіттікпен ұласқан ішкі жарық күш пен сезігіштік байқалады. Көк бөрі өздігінен данагәй, өздігінен әділетті және өміршен. «Сыновья великого волка» роман – қазақтар жайлы қисса, қазақтарға деген мадақ жыр. «Ұлы бөрі» архетипі

– бұл қазақ халқы. Көшпенің қазақ халқымында дүниені сезінуде және дүниеге көзқарас қалыптастырудағы бөрі тотемінің ерекше рөл атқаратыны белгілі. Туынды қазақ халқының бірегей, біртума әрі талантты ұлы берілер үрпактар өмірлерінің ғұмырнамалық жинағы іспеттес.

«Хорошо подмечено — одобрительно кивнул родитель... (речь идет о Бауыржане Момышулы. Н.М.). И мысли твои в рассказе достаточно верны, хотя знания, конечно, не полны. К этой теме тебя привел инстинкт, а не познание, хотя наверное, даже ты слышал о том, что Волк является нашим тотемом. Из поколения в поколение передается предание о том, что после побега на один аул, в котором захватчики перебили всех жителей и сожгли дома, в живых остался лишь истекающий кровью младенец по имени Елсау. Умирающего ребенка унесла в свое логово волчица, зализала его раны, вскорила своим молоком и вырастила бесстрашным и благородным волком, который впоследствии стал владыкой степи и гор, защищавшим родную землю и проявляющим постоянную заботу с народе. Вот почему я вижу в своих мечтах изображение Волка будущем знамени Казахстана» [Момышулы Б. 2004, 306.]

Бұл табиғатты, әсіресе аспан шырақтарын бақылауды міндепті түрде ынталандыра отырып, соған сайкес теориялық танымның өркендеуіне әкелді. Кейін мифтік дүниетанымды дін мен философия ығыстыруды. Бірақ ол уақыт ағынында жоғалып кетпей, көмескі сана мен архетиптік жадынан орын алды. Қазақтың арғы ата-тектерінің дүниені мифтік түрғыдан түсінуі әлемдік ұлгілермен сабақтас. Көк Тәңірі, Жер-Су мен Ұмай ананы айтпағанның өзінде, түркі халықтарының арғы ата-тек туралы түсініктері тарихтың алыс қойнауларында қалыптаса бастаған. Көк бөрі туралы ақыздар, сондай-ақ көркем шығармаларда бейнеленген тотемдер мифтің әсерлі белгілері саналады. Дәстүрлі қазақ мәдениетінде тотемдік ұғымдар сақталғанымен, олардың нақтылық көріністері өзгерді. Мифтік уақытты басқа типтер ауыстырудан соң да тотемдік түсініктер халық жадында архетиптік қызметтін атқарып, басқа рәміздер мен таңбаларға айналды. Мысалы, жаугершілік және бостандық үшін күрес заманында Кекбөрі қайсарлыққа шақырған рәміздік рөл атқарған.

Архетиптік таным мифологиялық дүниетаныммен біте қайнасып, жаңа мазмұнда дами отыра, мәңгілік рухани бағдар ретінде «халықтың рухын» бейнелеп қана қоймай, шынайы және тұтас түсінік қалыптастыратын бейне түрі ретінде қабылданады.. Эдеби архетиптік, жоғарыда атап өткендегі, басты белгілері: жинақтаушылық пен типологиялық тұрақтылығы. Эдеби архетип үлгілеріне «мәңгілік, әмбебап бейнелер» (әлем әдебиетіндегі бейнелер), символдық бейнелер (аспан, су), тұрақты бейнелер (ана, бала, сәби, ата

немесе, жол, үй) т.б. жатады. Мысалы: «Вы оба являетесь моими корнями, питающими мой ствол, дающими жизнь моим глубокими корнями, питающими мой ствол, дющими жизнь моим веткам и листьям, и даже опавшие и пожелтевшие мои листья хранят память об этом! Вы не даете мне засохнуть!» [Момышулы Б., 2004, 306.] Мұндағы адамдарды «күрең тамырға» тенеудің өзі архетиптік белгілер, себебі бастау алатын құбылысты балама бейне ретінде пайдаланып отыр. Қазіргі әдебиеттандуда әдеби архетип ұғымы толық қалыптасып, архетиптік талдау негіздерінде басқа әдіснамалық тәсілдермен қатар жалпы поэтиканың құрамдас бөлігіне айналған.

«Инаят сказал: – «Что есть дух и что есть материя? Разница между ними – все равно что разница между водой и льдом: замершая вода есть лед, а расставший лед, есть вода. Именно дух в его плотности мы называем материей» [Момышулы Б., 2004]

Жоғарыдағы мысалда «рух» ұғымын «су» алатына тенеу архетиптің бейнелік көрінісі.

Мифологиям халық бойында ғасырлар бойы жинақталған көркемдік танымды, рухани ізденістерді жеке тұлғаның, адамның жұмбақ болмысы арқылы өткізіп, бүгінгі күннің тәжірибесімен, өмір құбылыстарымен синтезден қорытты. Көркем шығармадағы қақтығыс адам мен адам, адам мен қоғам, адам мен табиғат арасында өтті. Суреткердің негізгі назары әлеуметтік өмірден гөрі рухани қеңістікке ауды және жеке тұлғаның ішкі әлемі күрделі рухани құрылым ретінде қарастырылды. Қalamгерлер өмір шындығын суреттеуден гөрі өмірдің мәні мен жаратылыс жұмбақтары туралы ой толғауға ойысты. Қазақ прозасында рухани түлеу, рухани жаңғыру тақырыбы терендей түсті.

«Ұлы бөрі» – бұл қазақ халқы. Көшпенілерде дүниені тануда, дүниені сезінуде және дүниеге көзқарас қалыптастырудағы бөрі тотемі маңызды рөл атқаратыны белгілі. Көк бөрі – тірі табиғаттың күшті, айласы, айбарлы өкілі, бұл тұста әлдебір бескіннің үласқан ішкі жарық күш пен сезгіштік байқалады. Көк бөрі өздігінен данагей, өздігінен әділетті және өміршеш. Автор өнегелілік пен мейірімділікке толы туындының атының сирьын ашады. «Ашина» – «қадірлі бөрі» дегенді білдіреді.

Көк түркілер қасқырды ерекше құрмет тұтқан. Мысалы, Құтылық қағанның әскери гвардиясы «бөрілер» деп аталған және олардың жау келгенде көтеретін байрағына да алтынмен зерленген бөрінің басы бейнеленген. Түрік қағанаты түсінде тастан қойылған Бугут қорымындағы белгіде (стела) қасқырдың бейнесі бедерленіп, оның бейнесі көркем жыр жолдарына түседі. Қазақтың батырлық жырларында «бөрідей тиді», «бөрідейін түн қатып» деген жолдар жиі кездеседі. Тіпті атақты Қарақыпшақ Қобыланды батырдың жары, қамқоршысы Құртқаның есімінде қасқыр

атауының жүріү кездейсоқ емес. Қасқыр тотемінің бейнесі түркілердің бір бұтағы оғыздардың да фольклорлық мұраларында сақталған. Мысалы, оғыздардың көне жыры «Оғызнамеде» қағанды жеңісті жорықтарға бастайтын аң – көктен түскен көкжал. Ежелгі қыпшақтардың да қорғашы бабасы – қасқыр. Жорыққа аттанар алдында қыпшақтар бөріден көмек тілеп, жалбарынады.

Архетиптік таным мифологиялық дүниетаныммен біте қайнасқан, мифтің өзі архетип болады. Қазіргі таңда жазушылар мифтік, фольклорлық шығармалардың идеялық желісін, я болмаса мифологиялық кейіпкерлерді, архетиптік сарындарды көркемдік мүддеге сай кеңінен пайдаланып отырады.

Архетип жаңа мазмұнда дамып, мәңгілік рухани бағдар ретінде «халықтың рухын» бейнелейтін, универсум туралы шынайы және тұтас түсінік қалыптастыратын образ түрі ретінде қабылданады. Қай ұлттың әдебиетінде болмасын суреткерлердің көне дәүірлердің көркемдік тәжірибесіне, фольклорлық мифтерге деген ықыласы ерекше болған. Олар мифтік, фольклорлық шығармалардың идеялық желісін, я болмаса мифологиялық кейіпкерлерді, архетиптік сарындарды көркемдік мүддеге сай пайдаланып отырған.

*«Конь – это посланец с небес, несущий уз-
навание свободы. Когда ветер гудит в ушах и
краснитесь тесь, а под тобой стремительный
конь, стелющийся над равниной и готовый вз-
лететь к солнцу, начинаешь узнавать, что та-
кое свободы.» [Момышұлы Б., 2004]*

Архетип пен мифті халықтың рухын бейнелейтін, универсум туралы шынайы түсінік қалыптастыратын шығармашылықтың түрі ретінде қабылдады. Бұл орайда да романдағы «ұлы бөрі» я болмаса өзге символикалық бейнелері арқылы өнегелілік пен мейірімділікке толы туындыларының атауын архетиптік белгілер арқылы мазмұндық сырларын ашады. Мәдени тұлғаның рухани-шығармашыл қазынасын қауымдық тылсым құрастырады. Осы көмескі сананың, тылсымның құрылымдық бөліктерін архетиптер деп атайды. Оларға адамның рухани өмірін априорлы (тәжірибеге дейін) қалыптастыратын және оның іс-әрекетін, мінез-құлқын жүйесін жалпылама анықтайтын құндылықтар қисыны жатады. Осының негізінде адамда «мендік» сезім, этноста ортак уақыттық қенестіктік өріс пайдада болады. Архетип ұғымының ең басты белгілеріне уақыт пен кеңістік жатады. Өйткені оның тікелей хронотоптық сипаты бар және ол — уақыт пен кеңістіктегі мәдени әлемді адамның игеруінің негізгі шарттарының бірі. Әрбір халық өз мәдениетін еркін дамытуға мүмкіндік алған кезде архетиптеріне жиі оралады. Мысалы, соңғы кездегі мәдениет пен өнердің әр саласындағы «ұлттық негіздерді жаңғыру» идеясы осымен ұқсас. «Казах вообще верен и привержен родной земле, месту предков, месту, где капнула первая капля крови от

пуповины... Казах презирает тех, кто ищет лишь сътое, доходное место, оставляет родную землю» [Бельгер Г., 2003.].

Әлемнің модельдері әр түрлі кодтық жүйелерде көрініс бере алады. Әр түрлі кодтардың негізін әлемнің заттары, құбылыстары қалайды. Бұл кодтар семантикалық деңгейі бойынша біркелкі болады, ейткені барлық кодтардың нысаны-қоршаган әлемді адамның дүниетанымына сай бейнелеу. Олар астралдік, вегетативтік, зооморфтық, антропоморфтық, түр-түстік, гастрономиялық, сандық кодтарды қалыптастыруға себін тигізеді.

Бақытжан Момышұлы романдарының жаңа көркемдік-эстетикалық биік өредегі ұлттық және адамзаттық өзекті тақырыптарға деңдей енүі заңды құбылыс. Себебі, тәуелсіздік кезеңін орнауымен тарихи санадағы ақтаңдақ беттерді жазу тәуелсіздіктің алғашқы жылдарынан бері ерекше қарқынмен дамып, еселей түскені хақ.

Қазіргі философиялық-эстетикалық ойда кеңінен көрініп жүрген постмодернизм бағытының өкілдері баса мән беретін диалог Б.Момышұлы романында зор рөл атқарған. Бұғынғы күн ұрпақтарының кешегі тарихты жаңаша түсіндіруге талпыныс жасауы-жазушының жаңаша тәсіл қолдануына мажбур етеді. Сондықтан да мұнда автортек жазушы ғана емес, ұлт тарихы мен ұшқан ұдағы тәрбиеден тамыр алған, халқының бүкіл бет-бейнесін бала кезінен көңліне тоқып өсken өрелі өнерпаз болғандықтан өзі оқырманға ұсынып отырған кезең шындығын елден естігени бойынша емес, өзі көріп, сезінген, күә болған кейіпкер ретінде біліп, баяндайды. Роман кейіпкері біреу (Рахмалы) болғанмен баяндаушы-екеу. Бірі-автор, екіншісі, кейіпкер-автордың апасы Шәмша, яғни қазақ қыздарының Ұлттық символына айналған көрнекті қоғам және мемлекет қайраткері Шәмша Қөпбайқызы Беркімбаева. Екі тарихи тұлға арасындағы диалог екеуіне де аға болып келетін қоғам қайраткері Рахмалы Байжасаровтың өнегелі өмірі мен өз ұлтына жасаған қамқорлығы, жаңа кеңестік кезеңді құрудары азаматтық адалдығы, т.б. жөніндегі ой-толғаныстар тұрады. Роман өзара сұхбатқа еске алу әдісіне құрылып, екі кезеңнің оқиғасы алма-кезек ауысып, бір-бірімен іштей рухани байланыста дамытып отырады. Алайда, шығармадағы өмірлік әсерлер, баяндалып отырған тарихи оқиғалар мен оларға деген бұғынға көзқарас әдепкіде кесіби кітаби білім, тек автордың өз өресі тұрғысынан талданғандай сынай танытқанымен ондағы ұлттық рухқа құрылған интеллектуалды сұхбат оқушысын жалықтырмай терең ойларға жетелейді. [Пірәлиева Г., 2011]

Кешегі кеңестік дәуірдегі көркем шығармаларда баяндалатын бай мен кедей тағдыры, олардың арасындағы таптық тартыс, жаңа өмірде, жаңа қоғамға деген көзқарас романда уақыттың атынан өткен тарихи оқиға бұғынға беріледі.

тәуелсіздік кезіндегі еркін рух, ойсананы иеленген бүгінгі ұрпақтың ойы, талдауы ретінде бейнеленді. Әр кейіпкердің өзіне тәң сөйлеу жүйесі, баяндау тәсілі бар. Қеңестік кезіндегі қазақ ауылына келген жаңа өмір өкілі – Рахмалы өмірімен өзектеліп, өрнектелген, дәуірдің көркем шындығы бүгінгі тарихи ақықат арқылы ашылады. Мұнда жазушы тарихи оқиғаны сол қалпында бейнелеуден ғері бүгінгі жаңаша көзқарас тұрғысынан зерделеуді оң көріпті. Бұл роман бүгінгі ұрпақтың тарихи жадына жаңа тәуелсіз ой-сана тұрғысынан қайта жаңғыру керектігін, оның ұлтқа қажетті тағылымын таразылап, тандауға тәрбиелену керектігін көксейді. Өйткені, әр дәуірдің ұрпақты тариха деген жаңа көзқарасты талап етеді.

Қазақтың даңқты батыры, майдангер-жазушы Бауыржан Момышұлының соңындағы ізін жағастырап ұрпағы болған, сабырлы қалып, сырбаз мінезді, өмірде қарапайым, адамгершілігі мол қаламгер-аудармашы үлкен қажыр-қайратпен

талмай еңбек етіп еді. Әдебиеттер достығына алтын көпір бола білді.

Бақытжан – шын мәнінде талантты суреткер, сұңғыла ойшыл ретінде танылып, жан-дүниесі мізді рухани байытқан жазушы. Бақытжан әлем әдебиетінің озық туындыларын көп оқыған, сол оқығандарын көңіліне ұмытылмастай етіп тоқыған, ізденгіш, жаңалыққа жаңы құмар еді. Табиғатты, адамдарды сүюге деген құштарлығы шеккіз болатын. Кейде белгілі ақын-жазушы, ойшыл азаматтармен пікір таластырган кездерде телегей-тәңіз білім иесі, ойшыл екенін нақты мысалдар негізінде дәлелдей түсетін. Қандай жағдай кездеспесін, өз көзқарасынан, өз ұстанған ұстанымынан ешқашан айныған емес. Бұл тек жаны, ары таза азаматқа ғана тән қасиет. Қазақтың бекзада болмыс, талантты қаламгері, аудармашы, елін сүйген азамат Бақытжан Момышұлының аяулы бейнесі ел жүргегінде ұзақ сақталады.

ПАЙДАЛАНЫЛҒАН ӘДЕБИЕТТЕР ТІЗІМІ:

1. Қазиқанова А.Қ. /Әлі қүнге Бауkenнің баласы бол жүрмін\жазушы Бақытжан Момышұлы-70 жас толуына байланысты библиографиялық шолу/
2. Манаш Қозыбаев атындағы Солтүстік Қазақстан мемлекеттік университеті/Бауыржаның аманаты/ Ұсынылатын библиографиялық көрсеткіш Қеңес Одағының Батыры.Халық қаһарманы, жауынгер, жазушы Б.Момышұлы-100 жас толуына арналған/ Петропавл, 2010
3. Момышұлы Б. Сыновья великого волка- Алматы: Өлке, 2004
4. Бельгер Г. Гармония духа. —М.: Русская книга, 2003.
5. Пірәлиева Г. Теніз дәмі тамшыдан танылады. Жазушы Бақытжан Момышұлы //Қазақ әдебиеті.-2011.-7 қазан.